19/02/2019

Η μνήμη της Αγ. Φιλοθέης στην Ι.Μ. Αγ. Κυριακής Λουτρού

/ Ιερές Μονές

Την Τρίτη 19 Φεβρουαρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στην Ιερά Μονή Αγίας Κυριακής στο Λουτρό Ημαθίας, επί τη εορτή της Αγίας Φιλοθέης της Αθηναίας.

Στο τέλος ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε στην Καθηγουμένη της Ιεράς Μονής Γερόντισσα Φιλοθέη για την ονομαστική της εορτή και τέλεσε επιμνημόσυνη δέηση για την ανάπαυση της ψυχής του Μακαριστού *Μητροπολίτου Γλυφάδος*, Ελληνικού, Βούλας, Βουλιαγμένης και Βάρης *κυρού Παύλου*.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου:

«Ἐμοί δέ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου, ὁ Θεός».

Ἀκολουθώντας καί ἐμεῖς σήμερα τό παράδειγμα τοῦ προφητά-να-κτος καί ψαλμωδοῦ Δαβίδ τιμοῦμε μία φίλη τοῦ Θεοῦ, τιμοῦμε τήν ἁγία ὁσιομάρτυρα Φιλοθέη τήν Ἀθη--ναία. Καί τήν τιμοῦμε γιατί δέν εἶναι μόνο κατ᾽ ὄνομα φίλη τοῦ Θεοῦ, ἀλλά γιατί ἀγάπησε τόν Θεό καί ἀποδείχθηκε μέ τή ζωή καί μέ τό μαρτύριό της ὄντως φί-λη τοῦ Θεοῦ, ὄντως ἀγαπητή στόν Θεό, ὄντως οἰκεία πρός τόν Θεό.

Ὁ Θεός, ἀδελφοί μου, μπορεῖ νά εἶναι ἄναρχος καί αἰώνιος, ἄυλος καί ἀπε-ρίγρα-πτος, μπορεῖ νά εἶναι δια-φορετι-κός ὡς πρός τή φύση ἀπό ἐμᾶς τούς χοϊκούς ἀνθρώ-πους, πού εἴ-μα-στε δημιουργήματα καί πλά-σμα-τά του, ὅμως δέν συμ-περιφέρεται ὡς Κύριος καί Δεσπό-της. Ὡς Θεός τῆς ἀγάπης καί Πατέ-ρας μας μᾶς περιβάλλει μέ τήν ἀγά-πη του, βρίσκεται κοντά μας καί θέλει νά εἴμαστε καί ἐμεῖς κο-ντά του γιά νά ἀπολαμβάνουμε τήν ἀγάπη του. Εἴμαστε τέκνα του, ἀλλά μᾶς προσφέρει τή δυνατό-τη-τα νά γίνουμε καί φίλοι του, νά ἔχουμε μαζί του τήν οἰκειότητα πού ἔχει ὁ φίλος πρός τόν φίλο του, νά τοῦ μιλοῦμε καί νά μᾶς μι-λᾶ, ὅπως βλέπουμε νά συμβαί-νει μέ τόν προφήτη Μωυσῆ στήν Πα-λαιά Διαθήκη, ὅπου συχνά δια-βά-ζουμε ὅτι μιλοῦσε μέ τόν Θεό «ὡς τις λαλεῖ πρός τόν ἑαυτοῦ φί-λον».

Στή σχέση αὐτή τῆς φιλίας τοῦ ἀν-θρώπου μέ τόν Θεό ἀναφέρεται καί ὁ Χριστός μιλώντας πρός τούς μαθητές του. Τούς ὀνομάζει φί-λους, γιατί τούς εἶπε ὅλα ὅσα ἄ-κου-σε ἀπό τόν Θεό Πατέρα του· «ὑ-μᾶς δέ εἴρηκα φίλους ὅτι πάντα ἅ ἤκουσα παρά τοῦ Πατρός μου ἐγνώρισα ὑμῖν». Σᾶς ὀνομάζω φί-λους, λέει, γιατί ὅσα ἄκουσα ἀπό τόν Πατέρα μου σᾶς τά ἀποκά-λυ-ψα. Καί αὐτό δέν ἰσχύει μόνο γιά τούς δώδεκα μαθητές του, ἀλλά ἰσχύει καί γιά ὅλους ἐμᾶς, οἱ ὁ-ποῖοι διά τῶν ἁγίων μαθητῶν καί ἀποστόλων του γνωρίσαμε ὅσα ἀπο-κάλυψε ὁ Χριστός στούς μα-θη-τές του.

Ἡ φιλία αὐτή ὅμως δέν εἶναι ἁπλῶς σχῆμα λόγου, ἀλλά ὁ Χρι-στός τήν ἐννοεῖ πραγματικά καί τήν ἀποδεικνύει μέ τή σταυ-ρι-κή του θυσία, γιατί, ὅπως λέγει, κα-νείς δέν ἔχει με-γα-λύτερη ἀγάπη ἀπό αὐτήν, ὥστε νά θυσιάσει τόν ἑαυτό του ὑπέρ τῶν φί-λων του.

Τί ζητᾶ ὅμως ὁ Χριστός ἔναντι αὐ-τῆς τῆς φιλίας πού μᾶς προσφέ-ρει; Καί πότε μποροῦμε νά εἴμαστε καί ἐμεῖς πράγματι φίλοι του;

«Ὑμεῖς φίλοι μου ἐστέ ἐάν ποι-ῆ-τε ὅσα ἐντέλλομαι ὑμῖν». Θά εἶστε φίλοι μου, λέγει ὁ Χριστός, ἐάν ἀ-κο-λουθεῖτε τίς ἐντολές μου, ἐάν κάνετε ὅσα σᾶς λέω, ἐάν ἐφαρ-μό-ζε-τε στή ζωή σας τούς λόγους μου.

Αὐτή εἶναι, ἀδελφοί μου, ἡ προ-ϋ-π-όθεση γιά νά εἴμαστε φίλοι τοῦ Χριστοῦ, φίλοι τοῦ Θεοῦ. Νά ἀκοῦ-με τί μᾶς λέει καί νά τό ἀκο-λου-θοῦμε στή ζωή μας, ζώντας σύμ-φω-να μέ τίς ἐντολές του.

Καί αὐτό ἔκανε ἡ ἑορταζόμενη σή-μερα ἁγία ὁσιομάρτυς Φιλοθέη. Ἐφάρμοσε ἀπό μικρό παιδί στή ζωή της τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, δεί-χνοντας ἀγάπη πρός ὅλους τούς ἀν-θρώπους, φροντίζοντας στά δύ-σκολα χρόνια τῆς σκλαβιᾶς νά βοηθήσει ὅσους εἶχαν ἀνάγκη. Καί ἀκόμη ὑπέμεινε μέ καρτερία ἕνα δύστροπο σύζυγο, τόν ὁποῖο νυμ-φεύθηκε ἀπό ὑπακοή στούς γονεῖς της, οἱ ὁποῖοι νόμιζαν ὅτι μέ τόν γάμο αὐτό θά τήν προστάτευαν ἀπό τή μανία τῶν Τούρκων.

Καί στή συνέχεια, μετά τόν θάνα-τό του, ἀφιέρωσε τήν περιουσία της καί τή ζωή της στόν Θεό, ἱδρύ-ο-ντας ἕνα μοναστήρι καί ζώντας τήν ἀπόλυτη ἀφοσίωση στό θέλη-μα καί τίς ἐντολές του, μαζί μέ ὅσες κοπέλες θέλησαν νά τήν ἀκο-λουθήσουν, συνεχίζοντας συγχρό-νως καί τά ἔργα τῆς ἀγά-πης πρός τούς ἐνδεεῖς ἀδελ-φούς της.

Καί ὅλη αὐτή τήν ἀγάπη στόν Χριστό τήν ἐπιβεβαίωσε καί τήν ἐπισφράγισε ἡ ἁγία Φιλοθέη μέ τήν ὁμολογία καί τό μαρτύριό της. Προτίμησε τόν θάνατο ἀπό τόν χωρισμό της ἀπό τόν Χριστό καί ἔμεινε πιστή καί ἀφοσιωμένη στίς ἐντολές του μέχρι τέλους, ὥστε δικαίως ὄχι μόνο νά εἶναι, ὅπως εἶπα, στό ὄνομα φίλη τοῦ Θεοῦ

ἀλλά καί στήν πράξη.

Ὅμως ἡ τιμή πού τῆς ἀποδίδουμε σή-με-ρα ἀποτελεῖ ἀφορμή νά ἀξιο-ποιήσουμε τήν προσφορά τῆς ἀγά-πης τοῦ Χριστοῦ καί νά θελήσουμε νά γίνουμε καί ἐμεῖς φίλοι του.

Ὁ Θεός δέν μᾶς ζητᾶ κάτι ὑπερ-βο--λικό. Δέν μᾶς ζητᾶ στήν πραγ-μα--τικότητα τίποτε πε-ρισ-σότερο ἀπό ὅ,τι μᾶς ζητοῦν οἱ ἄνθρωποι γιά νά γίνουμε φίλοι τους, νά ἀντα-ποκρινόμαστε δηλαδή σέ ὅσα μᾶς ζητοῦν. Καί ἄν ἐμεῖς σπεύ-δουμε καί ἱκανοποιοῦμε ὅσα μᾶς ζη-τοῦν οἱ ἄνθρωποι γιά νά πα-ρα-μείνουμε φίλοι τους, μέ πόση με-γαλύτερη προθυμία καί ζῆλο θά πρέ-πει νά σπεύδουμε γιά νά ἐφαρ-μό-ζουμε ὅσα μᾶς ζητᾶ ὁ Θεός, γνωρίζοντας μάλιστα ὅτι αὐτά πού μᾶς ζητᾶ δέν εἶναι ἀνθρώ-πι-νες ἐπιθυμίες ἀλλά εἶναι οἱ σω-τήριες ἐντολές του.

Γι᾽ αὐτό ἑορτάζοντας σήμερα τή μνήμη τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Φι-λοθέης ἀλλά καί τά ὀνομαστή-ρια τῆς Γερόντισσας Φιλοθέης, ἡ ὁ-ποία σέ ὅλη της τή ζωή ἀκολου-θεῖ τό παράδειγμα τῆς προστάτι-δός της ἁγίας καί ζεῖ ἐφαρμό-ζο-ντας πιστά τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ἄς προ-σπαθήσουμε, ἀκο-λουθώντας τόν ἴδιο δρόμο, τόν δρόμο τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, νά γίνουμε γνήσιοι φίλοι τοῦ Χρι-στοῦ καί νά ἀπολαύσουμε τή χαρά τῆς αἰωνίου ζωῆς μαζί μέ τήν ἁγία Φιλοθέη, τήν προστάτιδα τῆς Μο-νῆς, τήν ἁγία Κυριακή, ἀλλά καί ὅλους τούς φίλους τοῦ Θεοῦ.

Καί εὐχόμεθα καί στή Γερόντισσα Φιλοθέη ὁ Θεός νά τῆς ἀντα-πο-δί-δει τήν ἀγάπη της χαρίζοντας της ὑγεία καί δύναμη γιά νά συ-νε-χίσει νά τόν διακονεῖ καί νά ζεῖ σύμφω-να μέ τό θέλημα καί τίς ἐντολές του.